Anul III. — Nrul 27 Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 30 Iunie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU TIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

„Studii" și realizări

Așa dar congresul internațional agricol, până în ziua închiderii oficiale **ne-a costat vreo optzeci fără două ori trei milioane.** Bine înțeles, cu toate cheltuelile de recepție, imprimatele ocazionale, prăznuirile și cursele de noapte — dar fără jumătatea de de duzină de excursii, care ne-au risipit de alaltăeri noapte mosafirii, ca puii de potârniche, în toate ungherele țării.

Acestea ne vor îngădui să atingem suta de milioane. Ceeace pentru o asemenea vreme de crâncenă criză, e un record și un eroism.

Ideia de a purta specialiștii streini ai plugăriei prin țară, ca să ne vadă vitele încă rezemate de gard după foametea de astă iarnă și ogoarele lucrate ca în epoca preistorică, cu plug de lemn și grapă de surcele — a fost întru totul nefericită.

După ce ne-au auzit făloșindune cum vrem și ce vrem să fim — acești tehniciani care știu să vadă, vor afla și **cum suntem într'adevăr.** Și rezultatul examenului nu va fi spre lauda noastră. Mai bine rămâneam la buna impresie lăsată de accentul pur francez al domnului Mihalache și scoteam mosafirii din țară cu un tren de noapte, ca să nu prindă a observa de pe fereastră semănăturile chircite, ogoarele în părloagă, fânețele spartе de buboaiele mușuroaielor de cârtițe, tot jalnicul aspect al ruinei de plugărie, din țara care a mai rămas **„eminamente agricolă"**, numai în discursurile festive și în broșurile ocazionale.

Căci în aceste discursuri și în aceste foarte arătoase imprimate, continuăm a ne juca nouă înșine, pe dinaintea ochilor, iluzia unei realități de mult dispărute.

Pe deoparte oaspeții ies din țară cu valizele îndopate de asemenea tipărituri fățarnice, pe de alta, intră în porturi șlepuri cu grâu și porumb străin, pentru a ne apăra de foamete. Grâu și porumb străin, mai bun și mai eftin, decât ne învrednicim să-l recoltăm de pe câmpurile reformei noastre agrare.

Distanța aceasta prăpăstioasă, între iluzia specialiștilor teoreticiani și între iremediabilele dezastre ale realității, nu e o infirmitate de optică numai a departamentului de agricultură. **Ci este minciuna vieții noastre politice de toată ziua.**

Vorba făgăduește una, mâna înfăptuie alta.

Ne-am făcut plăcerea să recitim câteva din discursurile și proectele de reformă și de energică gospodărie a învățământului, rostite de d. ministru al școalelor. **Confruntați vorbele și realizările!** Și mai ales uimiți-vă de paradoxul unui ministru care de pe banca ministerială se vaetă lovindu-se cu pumnii în piept de haosul și debandada departamentului său, când nimic nu-l oprește să purceadă prin faptă la îndreptarea răului, în loc să-și consume energia în spasmuri retorice.

Ne stă sub ochi, alt exemplu, **caracteristic mentalității și neputinței noastre.** Sunt trei studii, foarte frumos tipărite de regia monopolurilor statului, tratând despre modernizarea industriilor monopolizate. Ele ne-au încântat. Vin să confirme oficial, prin pana și sub semnătura d-lui Malcoci ceeace noi nu contenim a scrie de câțiva ani, primind în chip metodic „desminți" oficiale, de fiecare dată. Desminți care minteau. Căci de astădată, d. Malcoci scrie și semnează singur:

„Regia produce azi fabricate de tutun a căror calitate este inferioară nu numai celor streine, dar chiar fabricației noastre dinainte de războiu, mai ales pentru cele superioare. De unde străinătatea a făcut un pas uriaș înainte, noi am făcut un pas însemnat înapoi".

Intr'adevăr însemnat!

Afirmația e precedată de explicații demne de tot interesul. Aflăm cum tutunul se depreciază, cum e adus crud de cultivator, cum e uscat și fermentat în condiții neprielnice. Insfârșit o sumă de triste realități ale bucătăriei interioare, după care urmează proectele: **„Se va face... se va drege, va trebui să se complecteze, să se amenajeze, să se formeze, și așa mai departe".**

Ce ne interesează pe noi, profanii și consumatorii, aceste proecte, când autorul studiului se afla în capul instituției unde TREBUIA să facă, să formeze, să amenajeze, nu să-și consume meningea și cerneala împărtășindune asemenea deziderate?

De ce n'a făcut când avea căderea să facă?

D. Malcoci, om evident bine intenționat, dar atins de metehna noastră națională, s'a conformat tradiției curente, care e aceeași la domeniile ori monopolurile statului, ca la oricare minister și la ori ce gospodărie a statului: proecte, broșuri, memorii, studii, deziderate — **adică vorbă rostită sau scrisă, hașișul dătător de iluzii, orice, numai fapta NU, numai realizarea NU.**

Și confruntând proectul cu fapta, „studiul" cu hâdaș realizare, avem tot dreptul la urma urmei să ne întrebăm: **de ce după toate pagubele, bugetul mai e prădat pe deasupra și cu costul unor asemenea studii, broșuri, memorii și „documente", fățarnice și costisitoare?**

Cezar Petrescu.

Reproducem în intregime acest primarticol apărut în ziarul „Curentul" (No. 502 12 VI). Ziar subvenționat de partidul național-țărănesc, semioficiosul actualului guvern.

Il lăsăm fără comentar!

Ce am putea noi mai adauga la aceste triste și adevărate constatări atunci, când și organele de publicitate ale guvernului au început să-și piardă încrederea în conducătorii faimosului partid al tuturor promisiunilor?

Acest strigăt, care crește, ca o protestare firească, va fi oare auzit de țărănimea noastră?!

Scuturați-vă — pân' ce nu e târziu — de guvernarea partidelor și înrolați-vă sub steagul L. A. N. C., spre a mântui țara și pe voi de teroarea politicianismului distructiv și demoralizator, care va duce națiunea română la sapă de lemn!

Traducerea Părintelui Grigorie

— Gala Galaction —

Acesta este titlul articolului publicat de d-l A. C. Cuza, în „Apărarea Națională", din Iași, Nor 25 din data de 16 Iunie c., în care dovedește, că preotul ortodox „român", Grigore Pisculescu, zis „Gala Galaction", care a tradus Testamentul nou, pentru câteva zeci de mii de lei, nu știe românește, falșifică și jidovește Biblia lui Hristos.

Traducerea s'a făcut la comanda Sfântului Sinod, care în urma acțiunei d-lui Cuza, a fost constrâns să declare lucrarea lui Pișculescu, de o „traducere de probă".

Dacă nu ar fi intervenit d-l Cuza, la timp, biserica românească s'ar fi ales cu un nou „Testamentul Nou", fals, pocit și scandalos.

Nu a avut Sfântul Sinod alt lucru mai bun, decât să se pună, chiar, acum, să comande o nouă traducere, când vechiul text românesc ar fi putut rămâne în vigoare încă câteva sute de ani.

Grigore Pișculescu, care și-a luat numele de Galah Galaction, se zice, că ar fi jidan de origine. Toate scrierile lui, toată purtarea și mentalitatea sa este curat jidovească.

Acest harhăr este colaborator permanent la „Adevărul" și „Dimineața", ce stau sub direcția fratelui de sânge: Aristide Blank.

In „Dimineața" din 25 Iunie c., harhărul, ajuns profesor de teologie și decan al facultății de teologie, din Chișinău, publică un fel de răspuns d-lui Cuza, într'un articol ce poartă titlul de: „Criticilor mei...", din care reproducem câteva rânduri. Iată ce răspunde perversul jidan, astăzi profesor de teologie:

Dar sunt și critici cari pretind că trebuesc luați în serios, fiindcă se apropie de venerabila vârstă de optzeci de ani sau pentru că au dovedit, o viață întreagă, o constantă și furibundă manie mizantropă. Intre antagoniștii mei, declarați și cu deprinderi grafice cunoscute, sunt doi, cu adevărat interesanți și originali . . . Unul este I. P. S. Atanasie, fost mitropolit al Ungro-Vlahiei, acum vre-o douăzeci de ani. Celalalt este celebrul urâtor de oameni, personalitate sumbră și din ce în ce mai anachronică: d-l profesor A. C. Cuza.

Cu d-l profesor A. C. Cuza mărturisesc că mă găsesc, de dimineață până seara, — fără s'o scriu și fără s'o scrie — într'un războiu etern. Tot ce gândesc eu este scandal pentru d-l Cuza. Tot ce gândește d-sa este urâciune pentru mine. Ar fi fost minunea minunilor ca d-l Cuza să rămână netulburat și înțelept, atunci când eu întreprind să dau limbei și literaturei românești o nouă traducere a bibliei ebraice.

Cu I. P. S. Atanase lucrurile stau probabil altfel. Dacă în viața aceasta pământească n'am vorbit cu d-l Cuza, până azi, nici un cuvânt și este de crezut că nici de aci înainte, cu fostul mitropoiit am vorbit de vre-o trei ori . . . Dar mii de kilometri de glacială depărtare stăteau între inimă și inimă. Intr'un fel, cam cât mă înțelege d-l Cuza tot atât mă înțelege și I. P. S. Atanasie. Și cum ar fi altfel! Amândoi se apropie de cununa vârstei de

Contribuții

la demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei

(Continuare). de: **Romulus Damian**

Din Buletinul oficial al lojelor din Vietna „Der Zirkel"((Circlul), redactat de francmasonul Heinrich Glüsmann, anul 1889 pe ultimul trimestru, constatăm că soartea fostei Austro-Ungaria era deja de pe atunci pecetluită. Iată ce declarație făcută de francmasonul jidan Maurice Meterlinc, ce venise din Belgia întovărășit de capul lojelor din Franța, jidanul Adolf Cremieux, la ședința lojei mame, găsim în acest Buletin francmason, ce se distribuia numai membrilor de absolut perfectă încredere: „Să nu ezităm deloc de a încorda puterile și toate mijloacele până la extrem pentru reușirea planului nostru. Să nu întrebăm ce o să punem în locul „prăbușirei". **Să nu pierdem nici un moment din vedere faptul că prin „Libertatea asupriților" merge drumul ce trebue să ne aducă triumful definitiv și victoria pentru totdeauna".**

Iată o declarație de o importanță covârșitoare pentru siguranța existenței noastre de azi, ca Stat întregit în hotarele noastre naționale și firești. Nu mă îndoiesc că mulți români, francmasoni sau nefrancmasoni, vor ști câștiga conclusiile atât de necesare României întregite din aceste declarații.

Atât scriitorul Wichtl, în citata sa carte, cât și dr. Friedrich Hergeht în cartea: „Aus der Werckstatt der Freimaurer und Juden in Oestereich der Nachkrietgszeit (Din lojele Francmasone și a Jidanilor din Austria de după epoca războiului) Graz 1927, Editura Leopold Stocker, ne desvelesc misterele asasinării fostului moștenitor de tron Rudolf de Habsburg, petrecut la Mayerling la 30 Ianuarie 1889, a împărăteseișei reginei Elisabeta, a fostei Austro-Ungaria, la Luzerna în 1898 la 10 Septembrie de anarhistul francmason, Lucenni, și asasinarea lui Frantz Ferdinand I moștenitorul tronului al fostei Austro-Ungaria, înfăptuită la Serajevo în 1914 la 28 Iunie, în plină amiazi de zi.

Azi se știe că permanenta ținere în discordie a spiritelor între poporul dominant și naționalități din fosta Austro-Ungaria, e opera exclusivă a Francmasoneriei, că foștiii sfetnici a nenorocitului Frantz Iosif I erau simple unelte oarbe în mânile supraconducătorilor ocului și că provocareta războiului din 1914—1918 deasemenea e opera exclusivă a Francmasoneriei, în vederea înfăptuirei marelui imperiu iudaic. Tot atâta de bine se știe că toată atitudinea ostilă a minorităților din scumpa noastră Românie întregită, ura și pisma dintre frații de același neam și sânge, certurile de corturari dintre partidele politice, pe baza stomacului și pe dorul lăcomiei și al parvenitismului, sunt opera acestei asociații oculte, și criminală din toate punctele de vedere, pentru înfăptuirea aceluiași scop. Oare nu e încă sosit timpul suprem pentrucă azi, în fața acestor fapte criminale față de State și popoare foste mai puternice decât România de azi, fiecare român să își revizuiască „conștiința națională", întrebându-se mereu: Ce va fi mâine cu mine, cu familia, cu averea și cu copiii mei"?

Nu putem vorbi aci de toate actele criminale a Francmasoneriei din fosta Austria-Ungaria, din cauză că ele fiind atât de multe și de variate colori social-politice ar însemna să le înșirăm într'o carte specială. Cine însă dorește a se aprofunda în această materie îi recomand citata lucrare a d-lui Dr. Friederich Hergeth, noi mărginindu-ne numai asupra faptelor ce ne oferă învățăminte reale, spre folosul și binele scumpului nostru neam întregit în hotarele sale de azi, naționale și firești.

Cunoscutul scriitor Gregor Schwartz-Bostunici ne spune în cartea sa, citată de mai multe ori în lucrarea meo de față, că preparările războiului mondial 1914-918 au început în lojele francmasone din Franța, Anglia și Statele Unite, la 1888.

Azi e desvelit și misterul profeției vestitei Madame de Thébes, — recte Savigny, jidoavcă spaniolă, — făcut în Almanahul ei din 1913, editat cu banii francmasonilor, și în care citim următoarele, cu privire la pregătita asasinare a nenorocitului Frantz Ferdinand I: „Cel destinat pentru domnirea Austro-Ungariei nu va ajunge pe tron. Va domni un om tânăr (Carol, ultimul împărat al fostei Austrii și rege al fostei Ungarii). Acest plan criminal neînfăptuindu-se în anul 1913, cum plănuiseră lojele francmasone, jidoavca Savigny (Madame de Thébes) ne spune în Almanahul pe 1914: „Profețiile mele asupra întâmplărilor în casa Habsburgilor neîndeplinidu-se cum am prezis, azi afirm sus și

BCU Cluj / Central University Library Cluj

optzeci de ani. Amândoi sunt temperamente dure și lipsite de filantropie. Amândoi au stat și stau la antipozii poeziei și ai literaturei....

Obraznica lepră jidovească își ia cutezanța să vorbească despre doi mari români, — unul Metropolit, altul profesor universitar, — în felul cum am reprodus mai sus, fără nici o teamă. Se simte tare lașul, fiindcă are la spate pe Aristide Blank și întreaga francmasonerie jidovească.

Va veni timpul, când va răspunde și acest haham al Satanei, pentru crima comisă față de Biserica și Neamul românesc.

Gala Galaction, analfabetul în materie de teologie dar bine versat în tainele talmudului, își termină suscitatul articol, cu următoarele cuvinte:

O fi citit, oare, d-l Cuza vre-o pagină, din câte am scris eu de douăzeci de ani însoace? (Neapărat altele decât acelea unde mă declar amicul neamului care ne-a dat pe Sfântă Fecioară și pe Mântuitorul...)

Criticii mei fac excursii și cavalcade prin traducerea cea nouă a Sfintei Scripturi.

Și găsesc — ba bine că nu! — mărăcini, obstacole și noi specii botanice... Așa este, așa trebue să fie. Dar cerul de deasupră nu-l văd. Zefirii plaiurile mele nu există pentru epiderma lor.

Iar Eminescu avea o sfântă dreptate, valabilă și pentru alții.

Aceste rânduri conțin o falsificărie ordinară jidovească: Sf. Maria și Hristos n'au fost din neamul lui Iuda, ci au aparținut rasei arice, care a și acceptat creștinismul, pe când jidanii au rămas tot pe lângă vechiul cult al dracului: ei și astăzi se mai închină lui Iahova, care este Saddai, adecă Satana.

In proximul nostru număr vom produce dovada acestei afirmațiuni.

Tot aici, harhărul din Chișinău, prietenul rabinului Tirelsohn, zice, că noi, criticii lui, vedem numai obstacole și mărăcini, dar nu vedem cerul de deasupra lor. Zefirii plaiurilor lui Pișculescu nu există pentru pielea noastră.

Prea suntem în curat cu „plaiurile“ și cu „zefirii“ de usturoiu ai jidanului teolog creștin.

Noi, când facem studii botanice, nu ne uităm pe cer, ci căutăm plantele pe pământ și înțelegem prea bine ce vrea să zică Pișculescu: face aluzii la „Lorelei“-ul jidanului Heine, care în această poezie scrisă în limbă germană, și-a bătut joc, de neamul nemțesc. Exact cum face imitatorul său, Pișculescu, când traduce Biblia și se uită la cer, atunci, când face studii botanice și se zice de mai catolic, ca Papa din Roma.

Dăm câteva exemple din scandaloasa traducere a jidanului Pișculescu, pentru a dovedi românilor, până la ce grad de obrăznicie se știu ridica jidanii, la noi, în urma nepăsării noastre păcătoase:

Înșirăm traducerile în ordinea publicată de d-l Cuza. Cu „A“ însemnăm vechiul text românesc; cu „B“ traducerea celebră alui Gala Galaction și cu „C“, critica d-lui Cuza.

Matei 9. 12:

A. Iară Isus auzind, a zis lor: nu trebue sănătoșilor doftor, ci bolnavilor.

B. Isus auzind le-a dat cuvânt: nu cei zdraveni au nevoie de doftor dar cei bolnavi.

C. Admirabila precisiune a textului vechiu — numai în 12 cuvinte — Gala Galaction o disolvă în 16, falșificându-l.

„Zdraveni“ — care are și alt înțeles decât „sănătoși“, al textului vechiu, cu ce se justifică?

„A dat cuvânt“ — cine se exprimă, românește, astfel — în loc de simplul „a zis“?

In toate textele găsim: a zis. „A dat cuvânt“, al lui G. Galaction, — nu se găsește nicăiri, fiind un pur **jidovism.**

Matei 16. 16.

A. Iară Simon Petru răspunzând a zis:

B. Luând cuvântul Simon Petru răspunzând a rostit:

C. Contrastul dintre textul vechiu, românesc — simplu, natural, exact — și textul „modern“, caracterizează prin el însuși falșificarea jidănească a lui G. Galaction, fără să mai fie nevoie de nici un cuvânt.

Matei 21. 30.

A. Eu, Doamne, voiu merge și nu a mers.

B. Eu, Doamne (la poruncă)!

C. Toate celelalte traduceri sunt conforme cu textul vechiu românesc: „voiu merge“, fără nici un adaus.

„La poruncă“ nu se găsește nicăiri: pentru ce nu se găsește nici în original; nici în spiritul limbei românești; nici în stilul sacru al Evangheliei.

Matei 22. 1.

A. Și răspunzând Isus, iară au grăit în pilde, zicând...

B. Ci Isus a luat iarăși cuvântul și le-a vorbit în parabole.

C. In acest text a lui Gala Galaction, de două rânduri, găsim cinci greșeli: două schimbări inutile, două jidovisme și o falșiifcare. Să numărăm:

Schimbări inutile, două: „vorbit“, în loc de grăit, „parabole“, în loc de pilde.

Jidovisme, două: „ci“, pus la începutul capitolului fără nici o legătură de frază — și de care vom mai avea să ne ocupăm — și „a luat cuvântul“, amintindu-ne dările de seamă ale întrunirilor publice, unde numai, în adevăr „se ia cuvântul“. Dar profesorul pe catedră nu ia cuvântul. Peotul, în biserică, nu ia cuvântul. Isus, nu ia cuvântul, pentrucă nu are dela cine să'l ia. Falșificare, una: „iarăși cuvântul“. Textul original zice, „iar în pilde“. Ceeace nu e tot una. (Urmează citatele bibliilor traduse, din cari se vede, că toți au tradus: iarăși în pilde și nu au scris: „iarăși cuvântul“).

Marcu 2. 21.

A. Și nimeni nu coasă petec de pânză nouă la haină veche...

B. Nimeni nu coasă, la haină veche, petec dintr'o fășie nouă...

C. „Petec dintr'o fășie“, este încă un jidovism. Toate celelalte traduceri zic: „petec de pânză“.

Marcu 7. 14.

A. Și chemând toată gloata au zis lor: ascultați-mă pre mine toți și să înțelegeți.

B. Și chemând la el din nou mulțimea le-a grăit: ascultați la mine toți și înțelegeți.

C. „Mulțimea“, în loc de gloata textului vechiu este iarăși o schimbare fără necesitate.

„Ascultați la mine“, este încă un jidovism clasic. Românul zice: „privește la mine“. Dar nu „ascultă la mine“. Așa zic jidanii: ascultă la mine“.

A. Țieranu.

(continuare în No. viitor).

O conferință culturală a Banatului

Din inițiativa d-lui Sever Bocu, Ministrul Banatului, în ziua de 25 Iunie c., s'a întrunit în sala Prefecturii Județului, din Timișoara, o conferință, compusă din toți factorii culturali ai Banatului, pentru a desbate câteva probleme culturale de actualitate.

Au fost de față toți exponenții vieții culturale, fără deosebire de convingere politică și clasă socială.

Scopul conferinței a fost de a se fixa de comun acord între toți românii bănățeni, programul care trebue înfăptuit pentru promovarea culturei naționale în acest colț de țară.

Au fost reprezentate toate grupările politice și discuțiile au urmat strict în cadrele obiectivității, animați fiind cu toții de dorul de a se manifesta în mod solidar în fața acestei importante probleme.

Domnul Bocu a avut fericirea de a reuși să adune pe toți românii intelectuali, la o conferință, din care a lipsit ura și înjurătura, — pentru prima dată de la Unire încoace.

Faptul, că a reușit acest lucru, este un merit incontestabil al d-lui Bocu. Restul nu este important, deci îl rezumăm pe scurt.

1. S'a vorbit despre înființarea unei episcopii ortodoxe la Timișoara.

2. Ridicarea unei catedrale în Cetate.

3. Inființarea unei grupe teatrale.

4. Transformarea castelului Huniade, într'un palat cultural.

5. Activitatea „Asociației culturale bănățene“.

6. Căminul studenților bănățeni, la București.

7. „Stadionul“ din Timișoara.

Asupra acestor puncte s'a căzut de acord, că trebuesc rezolvate și membrii tuturor partidelor și-au însușit acest program de activitate culturală, pentru viitor.

S'au format obicinuitele comisii, cari au studiat chestiunea și o vor studia mereu, până când nu vor muri, fiindcă nu se prea pot lega mari speranțe de realizare grabnică a problemelor puse. Nu sunt bani!

„Să pornim din inițiativă particulară și să nu așteptăm toate dela stat“, a zis d-l Bocu.

Așa s'a și procedat:

S'au **adunat particularii și au hotărât să înfăptuiască programul, cu bani ceruți** DELA STAT.

Astfel se prezintă **„inițiativa particulară“, la noi.**

„Regățenii“, urgisiți în ochii politicianilor noștri, fac altfel. Acolo se află câte un „bizantin“ care, însuflețit de o operă națională, **scoate punga și pune pe masă o sumă mai mare, din care se poate începe ceva.**

La noi **nu sunt bizantini de felul acesta.**

In consecință, rugăm pe Dzeu să ne facă proroci mincinoși, când afirmăm, că din toată conferința ne vom alege cu... vax.

Vax, ca vax, dar conferința a avut loc și ne bucurăm de acest succes.

Domnul colonel Sâmboteanu a fost mai modest: d-sa a cerut numai sprijin moral, pentru terminarea „Stadionului“.

Ceilalți au cerut în total numai 200 milioane Lei, ceeace reprezintă o sumă neînsemnată pentru noi,, cei cari nu avem un pol în pungă.

Și s'a aprobat.

De ce să nu se aprobe, când nu ne costă nimic?

Conferința a durat dela ora 10 dimineața, până la 8½ seara, cu o oră întrerupere la prânz.

Domnul Bocu a vorbit multe, foarte multe, dintre care remarcăm declarația, că actualele noastre granițe cu Iugoslavia, sunt numai vremelnice.

A avut curajul să spună aceste cuvinte, în calitate de ministru.

Il felicităm pentru acest curaj, dar nu-e teamă, că această declarație dovedește, că d-sa nu se va bucura mult timp de titlul de ministru.

Când miniștrii devin prea curajioși, este dovada, că sunt pe ducă.

D-l Bocu a făcut două vagoane de promisiuni, pe care nici cei mai buni prieteni ai d-sale nu le cred de serioase.

A zis, că se va simți foarte fericit, dacă, din programul cultural va putea înfăptui măcar numai jumătate.

Noi zicem, că am fi și mai fericiți, dacă s'ar realiza măcar numai a zecea parte!

Din partea fraților din Jugoslavia, a fost prezent d-l Dr. A. Butoarcă, care s'a interesat de problema culturală a Banatului.

In discuțiile ce au avut loc, d-l Butoarcă a arătat, că Asociația corurilor din Banat, a trimis corurilor din Iugoslavia, un ajutor de 4000 dinari, din care sumă, d-l inginer Murgu a spesat 1000 dinari cu călătoria. Așa, că la destinație au ajuns numai 3000 dinari.

Dintre toate discuțiunile ce au avut loc, mai interesantă a fost desbaterea problemei căminului studenților bănățeni internațional, din București, (unde se primesc studenți bănățeni, fără deosebire de naționalitate).

Raportorul, d-l prof. Jucu a arătat, că pentru scopul căminului din București, autoritățile locale au dat sume importante, care însă au fost ridicate de alții și nu s'au vărsat la cămin. Așa d-l Ing. Suciu ar fi ridicat suma de 100.000 Lei și d-l Ing. Ardeleanu 100.000 Lei dela Primăria și Prefectura din Timișoara. Aceste sume ar fi fost folosite la „Asociația culturală din Banat“.

O sumă de 750.000 Lei a fost ridicată dela Prefectură de către d-l Dr. Pavel Obădeanu, pentru întreținerea unui cămin pe seama studenților veniți din Iugoslavia.

D-l dr. Butoarcă, ca reprezentant al fraților de peste granită a spus, că nu este nevoe de un cămin special pe seama studenților veniți din Igoslavia, deci să cere, ca suma de 750.000 Lei, administrată de d-l Dr. Obădeanu, să fie vărsată la căminul bănățean din Capitală.

Tot dela autoritățile locale s'a ridicat și o sumă de ½ milion pentru înființarea unei școli de țesătorie, ceeace nu se poate face deocamdată.

Nu se știe unde se află acești bani.

In această discuție d-l Ionel

BCU Cluj / Central University Library Cluj

tare că catatrofa se va înfăptui indiscutabil în primul semestru al anului curent“.

Că asasinarea lui Frantz Ferdinand este opera exclusivă a Franc-masoneriei, și că jidoavca Savigny era o simplă unealtă oarbă și totodată spioană internațională ne mai spune și francmasonul Esma în „Revuet internaționale des Sociétés secr tes“ din 15 Septembrie 1912 unde citim: „El (Frantz Ferdinand I) e de o inteligență sclipitoare. O forță constructivă neasemănătoare și de o capacitate extraordinară. Tocmai din cauza aceasta e condamnat la moartea pe care o va avea peste unu sau doi ani, altfel încrucișându-ne planurile ne va opri din drumul nostru pentru un timp pe care nu-l putem prevedea“.

Proectata asasinare s'a înfăptuit apoi la 28 Iunie 1914 la Serajevo prin mijlocirea „Supremului Consiliu a Serbiei“ cu sediul la Belgrad ,recunoscut de Congresul general al Franc-masoneriei Mai 1914 când fusese fixată z.. ținut la Frankfuth pe Main, la 31 și ora asasinării, însărcinat fiind cu aceastg misiune franc-masosul sârb, CAZMIROVICI, recte **N. Nadler,** jidan din Austria, stabilit și încetățenit la Belgrad.

Referitor la acest act criminal iată ce mai citim în Buletinele agenției din Viena: „Korrespondenz Wilchelm“ pe anul 1914, cum dealfel și în cartea d-lui Eugen Lennhoff, pe care am citat-o:

„Cu ocazia procesului asasinării arhiducelui Frantz Ferdinand I, ținut la 12 Octombrie 1914 la Zagreb (Agram), inculpatul Gabrinovici a declarat și recunoscut că atentatul a fost proectat de franc-masonii Cazmirovici, Tankovici și Ciganovici, acești doi din urmă procurând revolverele, bombele și otrava, ce urma să fie luată de ei, atentatorii Princip și Gabrinovici, imediat după înfăptuirea crimei.

Atentatorii mai declară apoi că Cazmirovici, capul adevărat al franc-masonilor din Serbia, alimenta cu bani agitațiile iredentiste sârbe din „Narodna Obrana“ cu sediul la Belgrad (cum fac acuma cu agitațiile iredentiste din Budapesta față de noi, Romănia, Cehoslovacia și Iugoslavia), că lucra după ordine pe care le cunoștea numai ei (Cazmirovici), că Tankovici, Ciganovici și toți ceilalți membri din „Narodna Obrana“ erau simple instrumente oarbe în mâna sa, și că nimeni nu cunoștea precis ocupația sa, nici domiciliul său. El (Cazmirovici) era pretutindeni și nicăiri. La Belgrad locuia cu o foarte frumoasă femeie, înaltă și foarte împunătoare, când într'o locuință când în alta, cu apartamente extrem de luxoase, și că amândoi aveau acces, la orice oră din zi sau noapte, la miniștrii și generali. Sfaturile și cuvintele sale erau întotdeauna ascultate și urmate, fiind considerat de cel mai înflăcărat patriot sârb și de cel mai genial bărbat politic și diplomatic“.

Imediat după săvârșirea atentatului dela Serajevo, francmasonul Cazmirovici dispăruse fără urme din Belgrad. A treia zi îl vedem la Paris raportând, apoi la 12 Iulie la Berlin în tovărășia franc-masonului jidan Bernard Kohn, capul tuturor lojelor din Germania, și în sfârșit la 27 Iulie la St. Petersburg, în cabinetul prințului Lwow, capul tuturor lojelor oculte din Rusia țaristă, autorul detronării nefericitului țar Nicolae al II-lea și sufletul guvernului Kerensky Alexandru, — cu numele adevărat Aaron Kürbis, fiul jidoavcei Hesja Helfmann atentatoare asupra vieței țarului Nicolae I, grațiată de clemența țarului în urma raportului că era însărcinată, puțin timp după aceia născând pe nelegitimul Aaron Kürbis, — guvern compus cu miniștrii franc-masoni, Miljukov, Gutschkov, etc.

Ba mai mult, franc-masonul, jidanul, Cazmirovici e prezentat nefericitului țar Nicolae II-lea de prințul Lwow, ca baron Nadler mare industriaș și bancher din Chicago. Totodată împrietenindu-se repede cu faimosul bandit și escroc Rasputin are întrare liberă în cabinetul țarinei și apoi e bine văzut la palatele marelor ducese și principese ruse. E de prisos a mai spune că Rasputin era în slujba Franc-masoneriei și totodată și în serviciul spionajului Germaniei, în Rusia din războiul mondial (1914—1918).

Hotărârile franc-masonilor din 1889, referitoare la prăbușirea fostei Austro-Ungaria, au fost înfăptuite la 1914, provocând războiul mondial prin asasinarea arhiducelui Frantz Ferdinand I. Odată conflagrația mondială apinsă, sfetnicii tronurilor din Viena și Berlin **și-au dat seama că au fost DEJUCAȚI de supraconducătorii oculți, dar era prea târziu.** Totuși unii dintre ei ca contele Ștefan Tisza, principele Bülow, baronul Jagov, contele Czernin, și însăși împăratul Wilchelm II-lea, căutau a repara greșelile comise, apelând tot la concursul lojelor franc-masone din țările neutre la declararea războiului. Dar toată această muncă le fusese zădarnică, căci

Mocioni, prefectul Lugojului, a cerut cu insistenţă să se clarifice chestia cu banii studenţilor.

Pentru aceasta d-l Bocu a adus apoi omagiile sale d-lui Mocioni, reprezentantul „Dinastiei morale“ a Banatului.

D-l Bocu a făcut bine, când l'a felicitat pe d-l Ionel Mocioni, prefectul judeţului Severin.

Prefectul Mocioni este mai mult pentru Banat, ca d-l ministru Bocu şi suntem bucuroşi, că am ajuns să vedem odată şi pe un prefect, de mai mare domn, ca un ministru.

D-l Ionel Mocioni, cu figura sa impunătoare, totdeanua este şi va fi egal cu ori care ministru.

Se vede că şi d-l Bocu a simţit acest lucru, de aceea i-a dat onorul cuvenit unui cap încoronat cu aoreola părinţilor.

Acesta ar fi rezumatul conferinţei de 9 ore întregi. Restul vorbărie goală.

A. Tieranu.

Ofenziva jidovească

Săptămânile trecute am observat în coloanele gazetelor jidoveşti, că se pregăteşte un atentat asupra băncii „Franco-Română“ din Bucureşti, care este o instituţie bancară curat românească.

Gazetele lui *Aristide Blank*, au început să scrie, că numita bancă a frustat statul la impozite şi este amendată cu suma de 500 milioane lei. Acesta ştire a fost răspândită prin „Adevărul“, „Dimineaţa“, „Curentul“ şi prin toate gazetele jidoveşti din ţară.

Ştirea aceasta *mincinoasă* a fost în stare să alarmeze pe deponenţii băncii, cari au dat năvală asupra ei pentru a-şi ridica depunerile.

Optsute milioane lei sunt depuse la banca „Franco-Română“.

Asaltul deponenţilor a adus banca într'o situaţiune foarte critică, încât *Ministerul de Finanţe s'a simţit obligat de a publica un comunicat oficial, în care se arată, că banca „Franco-Română“ nu a fost amendată şi nu a frustat statul la impozite.*

Comunicatul a produs o calmare a spiritelor, dar criza provocată de Aristide Blank şi-a făcut efectul: banca a fost discreditată în faţa publicului şi a suferit pierderi mari.

Aceasta a vrut să ajungă banda lui Blank, care se simte tare pe piaţă, fiindcă în actualul guvern, patru miniştri sunt membri în consiliul ei de administraţie.

Blank vrea să ajungă dictator economic în România şi cu concursul lui Vaida, Iunian, Mironescu, Răducanu, Madgearu etc. a ajuns să-şi împlinească dorinţa.

O bancă CURAT ROMÂNEASCĂ, care manipulează miliarde anual, a fost compromisă, PRINTR'O SINGURĂ MINCIUNĂ lansată de presa cahalului jidovesc din România, în fruntea cărui stă Aristide Blank, jidanul talmudist.

In faţa prezentelor dovezi întrebăm publicul românesc, că avem dreptate, noi, cuziştii, când vorbim despre pericolul jidovesc şi despre rolul sinistru al cozilor de topor în slujba jidanilor?

Poate să mai fie un singur român, care să nu vadă pericolul?

Şi atunci ce mai avem de aşteptat?

Campania jidovească se îndreaptă în contra tuturor instituţiunilor *creştineşti*. Avem cazul, la Timişoara, cu banca creştină şvăbească, „Schwäbische Zentralbank“, care este la fel persecutată de presa locală jidovească, în solda fostului Szana, de prezent în mâna directorului concernului, care este *Aristide Blank*, din Bucureşti.

Deci mâna lui Blank, se întinde şi asupra gâtului economic al şvabilor noştri, pe cari îi ameninţă cu zugrumare.

Nu văd şvabii, ce soarta îi aşteaptă?

Blank, lipitoarea principală a României creştine, prin băncile şi sucursalele sale din ţară, şi cu concursul fratelui său, Charles Rist, controlorul finanţei internaţionale jidoveşti universale, pe lângă „Banca Naţională a României“, *a dat o lovitură grozavă, aproape mortală şi PLUGARILOR CREŞTINI, din România, prin reducerea preţului la grâu*, când mult trâmbiţata stabilizare şi mult aşteptatul împrumut, s'au realizat.

Cum se face, că grâul este astăzi mai ieftin, ca în anul trecut, după treerat?

Iată cum se face aceasta manipulaţie:

Jidanii importează din America, grâu cu 150 Lei suta de chilograme şi nu cumpără grâul din ţară. Din grâul american se face făină pentru populaţia ţării şi se vinde *mai scump*, ca în anul trecut.

Preţul grâului, dela 840 şi 920 a scăzut la 680—740, iar făina şi pâinea s'au ridicat în preţ.

Acesta este bilanţul politicei economice a partidelor însoţite cu jidanii, ce ne guvernează ţara.

Sărăcia neagră bate la toate uşile creştine, pe când jidanii trăiesc mai bine la noi, ca în sânul lui Avram.

Era fatal de a se ajunge la acest rezultat, când toată intelectualitatea noastră numai de „cultură“ se preocupă (vorbă se fie) şi negligă domeniul economic naţional, unde cultura îşi are rădăcinile ei.

Cum poate prospera neamul românesc, când i se taie rădăcina prin care se nutreşte?!

Se pune întrebarea precisă:

1. Este adevărat, că jidanii stăpânesc industria, comerţul, minele, băncile, presa şi toate mişcările subversive din România, sau nu?

2. Este adevărat, că preţurile mărfurilor materiale şi intelectuale, ce trec prin mânile jidoveşti sunt peste măsură de scumpe, faţă de preţul celor produse de populaţia creştină a ţării noastre, sau nu?

3. Este adevărat, că ajungem la mizerie animalică şi sclăvie în toate domeniile vieţii publice, dacă se continue politica de toleranţă faţă de jidani şi cozile lor de topor, cum s'a făcut până acum, sau nu?

4. Pot *partidele încuscrite cu jidanii*, să rezolve marea problema economică de interes vital al românismului, faţă de parasitismul jidovesc internaţional şi vagabond?

Răspunsul este evident: La întrebările 1, 2 şi 3: DA. la 4 un categoric: NU.

Şi atunci ce ne rămâne de făcut?

Să întrăm cu toţii în „Liga Apărării Naţionale Creştine“, care nu este partid şi nu vrea să devină partid şi să luptăm în perfectă solidaritate pentru emanciparea noastră de sub stăpânirea criminală şi păgână, a capitalismului jidovesc internaţional (şi a slugilor angajaţi în serviciul lui), sub deviza: „Hristos, Regele, Naţiunea“, pentru a înfăptui o adevărată România românească şi creştină.

Tot românul cu mintea şi sufletul sănătos ştie astăzi, că din actuala stare ruşinoasă numai prin aplicarea programului L. A. N. C., bazat pe doctrina cuzistă, putem scăpa.

Altă soluţie nu există.

Jidanii au pornit ofenzivă.

Fiecare român să fie la locul lui!

A. Tieranu.

Din viaţa satelor noastre

MORIŢFELD. Consilieratul agricol din Timişoara cu ord. No. 1289/1929 şi Prefectura judeţului Timiş-Torontal cu ord. No. 3640 1929 în urma ordinelor Ministeriale a dispus Regionalei din Gătaia să creieze sesiune parohială ort. română pentru colonia Moriţfeld. Aceasta sesiune se va creia cel mult în toamna anului 1929 în hotarul comunei Ghertenis din disponibilul Statului. Ne miră foarte mult cum Dl. notar — nemaipomenind de primarul şi delegaţii sătenilor cari nu pot pricepe lucrul — este contra infiinţării acestei parohi, motivând că sesiunea aceasta s'ar creia pentru preotul administrator. Autorităţile noastre bisericeşti vor stabili competinţele preotului administrator. Tendinţa este ca în comuna Moriţfeld să fie un preot ort. român în permanenţă şi cu cvalificaţiune recerută, carele să poată apăra interesele naţionale şi religioase a poporului românesc din aceasta localitate, iar aceasta se va putea efeptui numai atunci, dacă parohia va avea sesiune parohială, ceeace este o parte însemnată din salarul preoţesc, şi Statul la rândul său, va recunoaşte aceasta parohie, de parohie matră, cum de altfel a recunoscut toate coloniile de până aci. Aceasta este realitate şi ne pare rău că Dl. notar şi subalterni săi nu vor să o înţeleagă.

Silagiu. Fetiţa locuitorului Ioan Cârmu în etate de 13 ani, este urmărită în tot pasul de un spirit nevăzut, cazul se vede în felul următor: ori unde va merge fetiţa, cineva nevăzut aruncă asupra ei bolovani, petri şi ori ce iar pica în mână, prima dată acest caz s'a văzut pela începutul lunei Iunie, când mama-sa a fost cu fetiţa la vie. Urmărirea aceasta cu petri şi bolovani s'a întâmplat şi în biserică, când părinţii fetei a fost la preot pentru a-i face slujbă, acasă, a aruncat cu slănină, cu oauă asupra ei, i-a svârlit bocalul de băut apă din mână, aceste întâmplări s'a adeverit de tot satul care a fost de a văzut.

Poporul din această comună pune acest caz în legătură cu răsfirarea unsoarei dela locuitorul Simion Stirban, întru cât fetiţa aceasta este nepoata numitului. In acea zi numai dânsa a fost acas şi dânsa a găsit prima dată cazul cu unsoarea. Familia Stirban mai este bănuită că a lucrat de mult timp cu aşa numit de popor „Spiriduş“ din care cauză ar fi venit toate acestea.

Cazul cu unsoarea i-ar a fost spre mirarea satului, ca un hoţ să meargă să răsfire numai unsoare fără să fure ceva, găsind bani, haine, grâu şi ori ce ar fi vrut un hoţ să fure, dar n'a luat din toate acestea nimic, numai cu unsoarea şi cu varul a avut de lucru. Situaţia fetei este neschimbată, dar până acuma totuşi este sănătoasă. Coresp.

Nota Redacţiei. La cererea corespondentului nostru, dăm loc acestei informaţiuni, care, după părerea noastră se bazează pe alte „puteri“, decât cele arătate de d-l corespondent.

Belgia. Poliţia din Bruxelles a arestat un individ care, îmbrăcat în haine femeieşti, a declarat că dacă şi-a schimbat costumul este că atunci când era îmbrăcat în haine bărbăteşti nu găsea de lucru pe când sub nume şi cu haine de femee a fost angajat ca chelnăriţă într'o cafenea.

Nici un ac dela jidan!

Informaţiuni

O operă românească „Năpasta“ de d-l S. Drăgoiu. Dupăce opera d-lui Drăgoiu „Năpasta“ a fost reprezentată în stagiunea trecută, de Opera din Bucureşti, spre mulţămirea tuturor, în această stagiune a avut şi Clujul fericita ocaziune de-a putea aprecia incontestabilul talent muzical al d-lui S. Drăgoiu, fost chiar elev al Conservatorului din Cluj.

Opera d-lui Drăgoiu, din punct de vedere muzical este la înălţime şi noi suntem pe deplin fericiţi, când putem aplauda un fiu al neamului nostru, pentru creaţiunea sa, dorindu-i toată energia şi dispoziţia suficientă, pentru a ne putea înzestra neamul şi deacum înainte, cu produsele d-sale.

Vă felicităm d-le Drăgoiu, din tot sufletul nostru.

Un singur lucru vă rugăm, în-

---

naţiuni şi State, ca România şi Italia, abia aşteptau momentul eliberării fraţilor subjugaţi de Habsburgi. Să dea Dumnezeu că această eliberare ce ne-a adus unirea tuturor românilor în hotarele noastre naţionale şi firesti să fie pe veci, iar învăţăturile din prăbuşirea Rusiei, Germaniei şi Austro-Ungariei să ne deschidă ochii în patru asupra planurilor criminale şi foarte strict ocultе a Franc-masoneriei universale jidăneşti ,pentruca să nu fim siliţi a învăţa din proprie experienţă, cum au învăţat şi mai învaţă ungurii din Budapesta de azi. Oare fi voiu auzit şi ascultat?

Pe ziua de 3 Septembrie 1914 contele Tisza, — asasinat şi el în 1918 din ordinele franc-masonilor, — în calitate de prim-ministru al fostei Ungarii, şi atotputernic la curtea imperială din Viena, adresase contelui Czernin, ministru plenipotenţiar al fostei Austro-Ungaria, la Bucureşti, scrisoarea următoare:

„Dragă prietene,

Scrisoarea aceasta prezentată de omul nostru de încredere Csakány) era franc-mason în aceiaşi lojă din Budapesta cu contele Tisza), are menirea a te ruga de a determina pe regele Carol I şi pe Brătianu (Ionel I. C. Brătianu) să între în războiu alăturea de noi şi totodată să influenţezi asupra presei în favorul nostru, şi pentruca ostilitatea spiritelor să fie transformate în amiciţie.

Tisza“.

O altă scrisoare similară a adresat contele Tisza baronului Forgach, fost ministru plenipotenţiar, la Neapoli unde se găsea la 12 Oct. 1914, cu rugămintea de a interveni la lojele din Roma, şi la presa italiană, pentru acelaş scop.

Bine înţeles că toate sforţările lui Czernin şi a lui Forgach au fost zădarnice, graţie marilor patrioţi români şi italieni depe aceia vreme.

La izbucnirea războiului mondial funcţionau în Ardeal şi Banat, — despre Bucovina am vorbit deja, — următoarele loje:

1. „Összetartás“ Arad, Dr. Varjassy Lajos, Grof Apponyi Albert, Körut 11.

4. „Honszeretet“ Baja, Dr. Kelemen Iozsef, Rákoczi utca, 25.

32. „Pannonia“ Brasso, Marcel Lusztig, Hosszu utca, 38.

35. „Zu den 3 Säulen“ Brasso, Dr. Nussbächer Károly, Rudolf-Tér.

38. „Hunyad“ Déva, Szeles Henrik, tanár (Profesor).

41. „Egyetértés“ Deés (Dej) Spitzer Mor,

45. „Oriént“ Karansebes, Zápory Vilmos.

49. „Unio“, Kolozsvár (Cluj), Spitzer Alfréd, Bethlen utca, 23.

50. „Bethlen“, Kolozsvár (Cluj) Dr. Tibory Ernö, Majalis utca, 5.

51. „Del“, Lugos, Klein A. Izabélla Tér, 8.

52. „Tisza“, M. Sziget, Maurer Károly.

53. „Bethlen“, M. Vásárhely (Tg. Mureş), Dr. Bernady György (actualul primar).

58. „Laszlo Király“, Nagyvárad (Oradea), Dr. Edelmann Melchior, orvos (medic) Rákoczi ut, 26.

59. „Bihar“, Nagyvárad (Oradea), Dr. Berkovits Reszö, orvos.

63. „Zsivvèly“ Petrosány, Dr. Gidro Edö.

73. Kölcsey Ferencz, Szatmár (Satu-Mare), Belteky Lajos.

77. „Banat“, Temesvár, Dr. Tökes István.

78. „Délvidék“, Temesvar, Kuhn Zs.

Din lista aceasta vedem limpede că până la izbucnirea războiului mondial, lojele din Ardeal şi Banat erau conduse de 99 la sută jidani. Când vom ajunge la Epoca actuală ne vom convinge că situaţia nu numai că nu s'a schimbat, — în afară de mici schimbări de roluri de persoane, — dar ce e mai grav că toate aceste loje **nu recunosc ca valabilă unirea tuturor românilor în hotarele lor naţionale şi firesti, considerând această situaţie ca temporară, că primesc şi azi ordine din Budapesta, că lucrează pentru ruperea Ardealului şi Banatului dela sânul mamei şi că ele nu sunt străine de neliniştea şi de nemulţumirile ardelenilor şi bănăţenilor depe urma certurilor dintre partidele noastre politice.**

Credem că nici un popor din Europa de azi nu e chemat a învăţa mai mult, trăgând concluziile necesare, din prăbuşirea Austro-Ungariei, decât noi românii care am suferit atâtea secole pânăce ne-am văzut în hotarele noastre de azi, pândite acum din toate colţurile dinăuntru şi dinafară spre a ne aplica lovitura de graţie pe care Franc-masoneria o are preparată de 22 ani de zile deja, şi pe care intenţionează a ne-o aplica în anul 1935 când a pus la cale un nou războiu între popoare şi care va fi cu mult mai grozav decât cel din urmă.

(Va urma).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

să. Să binevoiți a scoate din prolog persoana bețivului, care imediat după prima ridicare a cortinei, ne personifică neamul în cea mai necorespunzătoare și rușinoasă situație, prin starea lui de ebrietate și prin cântatul său, asemănat stării în care se găsește, dimpreună cu ceilalți camarazi ai lui, în aceleași condițiuni, aceștia din urmă, mai ales în dansul de mai târziu, executat pe picioare nehotărâte.

Chiar în cazul când caracteristica neamului nostru ar fi „consumarea de alcool", într'o operă de artă nu este bine să-i arătăm această însușire slabă. Punem cazul, că opera d-voastră s'ar reprezenta în străinătate; ce impresie ar produce acea scenă, despre felul nostru de-a fi, imediat după prima ridicare a cortinei?

Ori acele personagii ar putea fi înlocuite cu „tineri", dacă vreți „veseli", dar nu până la căderi sub masă, și cari să impună publicului și eventual străinătății, prin ținuta lor demnă și prin executarea unor arii de-ale noastre, tot în mod demn.

Vă rugăm domnule Drăgoiu să judecați asupra dorinței noastre și să schimbați fără întârziere, căci se poate ca e și în interesul operei d-voastre și în interesul demnității Neamului Românesc.

„Înfrățirea Românească", Cluj.

MULȚUMIRE. Induretata familie dr. Nistor mulțumește rudelor, prietenilor și cunoscuților, cari în orice mod au participat la imensul doliu ce a suferit, prin trecerea la cele eterne a preaiubitei și în veci neuitatei lor *Nora Dr. Nistor*, decedată în Timișoara, la 20 Iunie a. c.

Inmormântarea unui jidan. Duminecă a fost dus la groapă cadavrul lui Szana Sigismund.

Jidanii și jidoviții din această bancă au avut obrăznicia de a adresa o circulară către toate băncile din Timișoara, prin care au cerut, că Sâmbătă să înceteze ori ce lucrare pe timp de ½ oră, în semn de doliu pentru Szana și să verse o sumă oarecare drept răscumpărare pentru cununi în folosul „Salvării".

Evident, că agenții lui Szana au fost dați afară dela toate instituțiile bancare creștine. Nici cununa n'a fost „rescumpărată" de directorii, cari nici nu au avut de gând să trimită cununi la groapa din cimitirul jidovesc.

Inmormântarea s'a făcut cu mare pompă jidovească.

A fost un prilej de a ne simți grozav de umiliți, când românii: Baltescu și Oprea au dus costiugul alături de vampirii lui Szana. Nu vorbim de avocații Mateiu și Dr. Nikora (zis Nicoară), dela cari așteptam acest gest.

Baltescu și Oprea nu aveau dreptul de a se angaja de ciocli la înmormântarea lui Szana, fiindcă acest gest de sclav preaumilit a știrbit prea grav demnitatea național a românilor, cari au fost să vadă acest teatru și a noastră a tuturor, cari am luat cunoștință de el.

Vidrighin a trimis o cunună.

Anglia jidovită. In actualul guvern englez se află și un ministru jidan: Emanuel Sheewell, fiind în consonanță cu principiile social-democrate ale primministrului Macdonald.

De altfel, în Anglia au fost miniștri și jidanii: Sir Alfred Mond, azi Lord Melchet, apoi Sasson și Sir Herbert Samuel.

Vice-regele Indiei Lord Reading, este jidan.

Astfel se explică, că toată politica de sclăvie a englezilor nu este alteeva, decât rezultatul înfrățirei lor cu jidanii, cari îi stăpânesc.

ECONOMICE

Prețul banilor:

1 Franc francez	Lei 6·58
1 Florint englez	„ 818·—
1 Franc elvețian	„ 32·43
1 Pengő ung.	„ 29.34
1 Marcă germ. aur	„ 40 20
1 Dolar	„ 168·26
1 Liră italiană	„ 8·89
1 Cor. Cehoslovacă	„ 4.26
1 Dinar	„ 2.95
1 Schilling austriac	„ 23·67

Prețul cerealelor

Grâu (100 Kgr.)	690 Lei
Ovăz	520 „
Orz	500 „
Porumb vechi	695 „
Secară	630 „
Bicău pt. urlău	650—660 „

Glume

„Maialul" foștilor studenți brașoveni. In ziua de 6 Iunie, c. foștii studenți dela școlile medii din Brașov, au aranjat un „maial", în grădina „Petőfy-csárda" din Timișoara, unde toți moșcodăii foști „brașoveni" s'au adunat să cânte: gaudeamus igitur juvenes dum summus...

Era aici și un tânăr de 65 ani, cu genunchii tremurânzi, acesta a cântat mai cu foc...

Au luat parte mai toți liberalii și național-sioniști români, intelectuali din orașul nostru.

Toți oaspeții au fost botezați după vechiul rit al „Burschenschafturilor" germane, cu vin și cu pumni greco-unito-ortodoxovalahi, aplicați pe spatele noului botezat, cu toată convingerea și cu cea mai mare satisfacție sufletească.

Domnii Oprea, Georgevici, Zărie, Băran, Bugariu, Vuia, etc. s'au ales cu o bătaie prietenească de o să țină minte, cât vor trăi, că au fost „botezați".

Felicităm pe inițiatorii acestui „maial", de Iunie și am dori, ca să fie repetat cel puțin tot la o săptămână odată, ca să se dea posibilitate intelectualilor noștri, din diverse partide, să petreacă mai des împreună, arătându-și fiecare, în mod incontestabil, iubirea ce o are față de celalalt.

S'ar putea face, având în vedere, că petele vânăte de pe spate, se vindecă foarte ușor în 3-4 zile.

Noroc, că la acest „botez" n'au fost invitați și alegătorii din județ. ...Ar fi avut „Salvarea" de lucru.

Răutăcioșii afirmă, că alegătorii au de gând să facă și ei un asemenea „maial", cu candidații partidelor la viitoarele alegeri generale.

Să nu facă una ca asta că ne vom trezi, că nimeni nu va mai ave curajul să candideze!

Asociația culturală din Banat, a convocat o ședință plenară a comitetului și nenumăratelor sale comisiuni, la care s'a anunțat și prezența d-lui Sever Bocu.

La ședință au venit total 10 persoane, dintre cari 3 nu fac parte din asociație.

D-l Bocu n'a venit, dar nici președinții comisiunilor. D-l Dr. Gropșianu a venit și a vorbit despre protopopul Dr. Tiucra.

Astfel se pregătește formidabila ofensivă culturală asupra satelor românești din Banat.

Rahat...

Saltă și te bucură Sioane!

Ghicitoare. Care este preotul din jurul Timișorii, care a fost bătut cu pietri de o femee, pe stradă, pentrucă a lovit-o cu un par peste spate.

Ce a arătat femeea preotului, și ce invitare i-a făcut?

Deslegătorii acestei ghicitori sunt rugați să nu spună nimănui despre cele ce știu în legătură cu această ghicitoare.

No. 1897/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Pustiniș în ziua de 18 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

No. 1898/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Mânăstire în ziua de 18 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

No. 1899/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Secusigiu în ziua de 18 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

No. 1912/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Lighed în ziua de 19 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

No. 1901/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Sacoșul-mare în ziua de 19 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

No. 1900/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a școalei primare rurale din comuna Semlacul-mare în ziua de 19 Iulie ora 11 a. m. se ține licitație publică (Prefectura județului Etaj II. No. 81) conform publicațiunii inserate în Monitorul județului Timiș-Torontal.

Comitetul școlar județean.

Uzina Electrică Com. Timișoara

ANUNȚ

Observându-se, că oarecari amatori de radio ancorează antenele lor la stâlpii rețelei electrice, să aduce la cunoștință tuturor posesorilor de aparate, că ancorarea antenelor la stâlpii rețelei electrice este strict interzisă deoarece recepționarea cu aceste antene prezintă pericol pentru manipulant, împiedecă întreținerea rețelei și cauzează perturbațiuni Uzinei Electrice.

In caz că asemenea racordări se vor mai găsi, vor fi imediat demontate, iar posesorii lor vor fi obligați a plăti despăgubiri pentru eventuale perturbațiuni sau pagubu cauzate.

Timișoara, la 7 Iunie 1929.

Uzina Electrică Comunală (9116-3) Timișoara.

A apărut:

Despre Poporație

Statistica, Teoria, Politica ei, Studiu economic politic.

EDIȚIA II-a

Revăzută și adăogită

de

A. C. CUZA

(1 Vol. pp. VIII + 700. Prețul 150 lei. București 1929).

Acest volum, pe lângă textul vechiu, cuprinde o **anexă (Scăderea poporației creștine și înmulțirea jidanilor din orașele României)**, patru **note** (I. Legea poporație, II. Poporația Franței, III. Poporația orașelor României. IV. Economia politică și poporația) și un **Registru** de materii și nume.

Studiul „Despre Poporație", astfel adăogit al d-lui Prof. A. C. Cuza, este o **cercetare completă** a subiectului, totodată teoretică, de economie politică, și practică de politică economică a țării, lămurind, în deosebi naționalizarea orașelor și problema jidănească.

Recomandăm cu toată căldura cetitorilor noștri studiul „Despre poporație".

Se poate cumpăra la redacția noastră.

Primăria Municipiului Timișoara

No. Tr. 22399/1929.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Tramvaele comunale Timișoara prin aceasta publică o licitație în scopul dărei în întreprindere a construirei a două closete împreunate cu hale de așteptare, conform devizului, a planului și a caetului de sarcini, cari urmează a se cere de cei interesați direct dela direcțiunea Tramvaelor, care le va elibera contra achitărei costului lor de Lei 100.

Licitația se va ține la data de 8 August 1929 ora 10 a. m. în sala de ședințe a Primăriei.

Amatorii pentru a fi admiși la licitație vor înainta ofertele lor timbrate, semnate, închise, sigilate și prevăzute cu o garanție de 10% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite, și vor aminti în ofertă că au luat la cunoștință condițiunile caetului de sarcini și că-l acceptă.

La licitație se vor admite numai antreprenori de branșă, intermediarii sunt excluși.

Timișoara, la 21 Iunie 1929.

Primăria Municipiului Timișoara.

INȘTIINȚARE.

Conform adresei No. I. F. 75/1929 a d-lui Prim-Președinte al Tribunalului din Timișoara, pentru alegerea Consiliului de Administrație al Camerei de Comerț și Industrie din circumscripția Timișoarei, ce avea să se țină la 30 Iunie a. c. în Timișoara în termen legal s'a depus pentru toate 4 categoriile numai câte o singură listă de candidare primită de valabilă de d-l Prim-Președinte al Tribunalului.

Fiind o singură listă în ziua alegerii, aceasta va fi proclamată de aleasă și în consecință alegerea convocată pe ziua de 30 Iunie nu se va mai ținea. Despre ce înconoștințăm pe această cale pe membrii Camerei noastre.

Timișoara, la 22 Iunie 1929.

Camera de Comerț și Industrie.

Președ. Com. Interimare:

(ss) Ion Oprea.

Prim-Secretar

(ss) Eugen Lendvai.

Asociația corurilor și fanfarelor române din Banat.

Drapele pentru coruri și fanfare.

In vara aceasta dorim să aranjăm în Timișoara a 2-a mare Emulare de coruri și fanfare, la care să colaboreze toate societățile noastre muzicale, ce vor defila cu drapele proprii. Și cum cele mai multe societăți nu au drapele, am luat înțelegere cu firma F. Müller, croitorie, Timișoara, Str. Solderer — stabilind un preț minimal de 5000 Lei (cincimii) pentru întocmirea unui drapel, potrivit societăților noastre.

1. Drapelul se va face din stofă trainică, de damast (brocat) întrețesută cu mătasă, în culorile: roșie, galbenă, albastră, lila și verde.

2. Drapelul se va întocmi din două fețe de mătasă în mărime de 120 × 90 cm. care pot fi de una și aceiași culoare, ori fiecare față în altă culoare (ex. una roșie și cealaltă albastră etc.).

3. Pe o parte vor fi cusute cu fir de mătasă galbenă, „Lira" în decor și sub ea anul înființării societății, iar pe cealaltă titlul complect al societății (ex. Corul plugarilor din Sârbova).

4. Drapelul, înfrumusețat cu ciucuri „Lyon" auriți, are prăjina, în vârf cu liră de metal și prevăzută cu carabine, de care se va acăța drapelul propriu zis, putându-se demonta, cu ușurință. Presidiul va verifica executarea. Invităm societățile de a-și comanda de urgență drapelul, indicând combinația culorilor, și trimițând firmei suma de 2.500 Lei. Restul se va achita la primirea drapelului.

— Acest preț minimal s'a fixat, sperându-se, că se vor comanda cel puțin 25 drapele.

Prof. I. Velceanu președnte.

Federala Cooperative-lor Bănățene din Timișoara

IV, Str. I. C. Brătianu Nr. 1/a

vinde

Sfoară de Manilă

Marca Standard

cu prețul cel mai convenabil.

CINEMA:

CETATE: 29 și 30 Iunie — APOLLO: 1 și 2 Iulie CONCORDIA: 4 Iulie

„ȘARPELE"

Nou! Senzațional! Nou!

După cunoscutul roman Lud. Wolff.

Epizoade captivante și pline de peripeții senzaționale din istoria spionajului austriac și rusesc dinante de războiu.

O pagină din viața celei mai periculoase spioane a Rușilor.

Regia: Fred Niblo (Ben-Hur).

In rolurile principale:

Greta Gabro, Conrad Nagel.

Monopol: Metro-Goldwyn Oradea.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA" Sucursala Timișoara, Piața Țepeș-Vodă 2. — Telefon: 1200.